

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У-В 317/06
24.10.2007. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Милене Саватић, председника већа, Наде Кљајевић и Катарине Манојловић - Андрић, чланова већа, са саветником Маријаном Тафра - Мирков, као записничарем, решавајући у управном спору по тужби тужиоца АА, против закључака Војне поште аа, Уп-1 број 8200-9/2001 од 10.12.2003. године, у предмету стамбеном, у нејавној седници већа одржаној дана 24.10.2007. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

О б р а з л о ж е њ е

Тужилац је Врховном војном суду, поднео тужбу због непоступања туженог, Војне поште 1313 Београд, по налогу из пресуде Врховног војног суда Уп. бр. 1170/01 од 27.09.2001. године, тј. недоношења решења. У тужби је навео да је наведеном пресудом суда уважена његова тужба и наложено туженом да донесе ново решење, а да тужени није тако учинио ни после више ургенција тужиоца.

Изјашњавајући се у току поступка по налогу из акта Врховног војног суда Уп. бр. 454-03 од 18.12.2003. године којим га је тај суд позвао да се изјасни о томе да ли је задовољан новодонетим актом туженог Уп-1 број 8200-9/2001 од 10.12.2003. године, тужилац је поднеском од 29.12.2003. године, обавестио суд да овим није задовољан и да остаје у целини код већ поднете тужбе пошто му првостепени орган, број бодова није израчунао сагласно одредбама члана 16. Правилника о начину, критеријумима и мерилима за доделу стамбеног зајма.

Тужени орган, изјашњавајући се на наводе поднете тужбе, у свом одговору, оспорио је ове у целини те је навео да је донео акт у извршењу пресуде суда.

Врховни суд Србије је 21.11.2006. године, преузео нерешене предмете управних спорова покренуте пред Врховним војним судом до 31.12.2004. године.

У поступку претходног испитивања поднете тужбе, а сагласно одредбама члана 30. став 4. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр.46/96) Врховни суд Србије је нашао да тужба није дозвољена.

Према одредбама члана 7. став 1. Закона о управним споровима управни спор се може покренути против управног акта који је донесен у другом степену, а према одредбама става 2. истог члана, да се управни спор може покренути и против првостепеног управног акта против кога није дозвољена жалба у управном поступку.

У овој управној ствари тужилац је поднету тужбу, поднеском од 29.12.2003. године, у смислу члана 30. став 2. Закона о управним споровима проширио на акт Војне поште аа, Уп-1 број 8200-9/2001 од 10.12.2003. године. Према упутству о правном средству из наведеног закључка против овога странка може изјавити жалбу у року од 15 дана од дана пријема.

Код напред изнетог како је тужилац тужбу поднео против првостепеног акта против којег није искључено подношење жалбе, не ради се о управном акту из члана 7. ЗУС-а, против којег је дозвољено подношење тужбе у управном спору.

Са напред изнетог, а како је одредбом члана 28. став 1. тачка 4. прописано да ће суд решењем одбацити тужбу ако утврди да се против управног акта који се тужбом оспорава могла изјавити жалба, па није уопште или није благовремено изјављена, суд је донео одлуку као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

Дана 24.10.2007. године, У-В. 317/06

Записничар, Председник већа-судија,

Маријана Тафра - Мирков, с.р. Милена Саватић, с.р.

За тачност отправка

Управни суд Србије

управитељ писарнице

Мирјана Војводић

РС